

ražnikam v bran postaviti, če je kuga ali kaka druga velika nesreča gospodarje svetá zadela, že so se zbrali Šembiljski popi, ter so z veliko častjo bukve prebirali. Kér so pa také zvito spisane bile, de je samo potreba bilo, eno kratko besedico od perviga dela verstice k zadnjimu potegniti, de se je k pervimu ravno nasprotno glasilo, bo vsak lahko spoznal, de ni bilo kmalo mogoče, de bi Šembilja lagala bila. Od vojskinih poglavarjev podkupljeni popi so prerokvali zmago skorej vselej rimskemu orožju, kér so dobro vedili, z kako serčnostjo se bo vojak sovražnika lotil ali pa njemu v bran postavil, ako bo imel že popred preroka, de bo z slavnim lorberjem ovenčan, se bahal po lepih rimskih ulicah. Če je bil pa premagan ošaben Rimic, urno so imeli pripravljeno drugo verstico ¹⁾, ali so se pa na pregréhe ljudstva zgovarjali in napovedali, de se morajo bogovi z daritvami in obhajilami potolažiti.

Per vsi skerbi je pa vender le Šembiljske bukve strašen pogór Kapitolja v letu 671 po rimskemu številu, v pepel premenil. Kér so poglavarji rimski-ga mesta iz lastne skušnje od velikiga prida Šembiljskih bukev pripričani bili, so urno novo prerokvanje, koder koli so ga nagnati mogli, preskerbeli, med ljudstvo pa zatrosili, de so z pomočjo mogočniga, Rimcam poséбно nagnjeniga Jupiterja, Šembiljske bukve od ognja nepoškodvane ostale.

Kér so se pa skoz nepoklicane preroke Šembiljske bukve také pomnožile, de se je cesar August začel bati, de bi se k zatiranju njegove oblasti rabiti ne pričele, je zapovedal vse preroške bukve in spiske ljudem pobrati in v ogenj vreči. Okoli dveh taužent je bilo per ti priliki pokončanih. Po tém je vказal vse prave Šembiljske verstice skupej spraviti, vnovič pregledati in marsikéro preurediti, in de bi bil temu ponovljenimu prerokvanju staro častitljivo podóbo dal, ga pusti od petnajstih pomnoženih Šembiljskih popov na pripravno platno pisati in v lepó pozlačenimu predalčiku v Apolovim ²⁾ tempeljnu hraniti. Ondi so ostale 405 lét po Kristusovim rojstvu do časov cesarja Honorja, ktéri je nekimu Stilihu zapovedal, sožgati jih.

Skorej ravno také véro in ravno také zaupanje, kakor stari, v bojih srečni Rimci so stavili v Šembiljo tudi nekdanji, v vsih učenostih pred vsimi drugimi narodami imenitni, ravno také pa tudi v zvijačinah in goljufijah prekanjeni Gerki. Gori je bilo rečeno, de so vse Šembiljske bukve v gerškemu jeziku pisane bile. Iz tega, in kér je bila Šembilja večidel Eritrejska imenovana, sodi Petit, de je ona v Joniskimu mestu Eritreja, živela. Tudi v gerških deželah so se zavoljo števila Šembilj vseškozi prepirali, in nar laglje bi se razne misli zjediniti zamogle, če verjamemo, de je taužent let živela, zakaj po spričevanju Plutarha ³⁾, je, de

¹⁾ V nasledni verstici vam damo izgled takiga, na zvijačo postavljeniga Šembiljskiga prerokvanja, ki se je tako glasil: V vojsko boš šel, nazaj prišel ne boš umerl v nji. To prerokvanje je také napravljeno, de se da, kakor kdo hoče, razumiti; namreč: V vojsko boš šel — nazaj prišel — ne boš umerl v nji. Ali pa: V vojsko boš šel — nazaj prišel ne — boš umerl v nji.

²⁾ Apolo je bil tudi iz reda ájdovskih malikov, ktériga so imenovali bogá pévske úmetnosti, muzike in prerokvanja.

³⁾ Plutarh je bil imeniten gerški pisatelj, 50 lét po Kristusovim rojstvu rojen.

si ravno sedem stó lét stara, vender le v svoji narboljši starosti bila, kér je še tri stó let živeti imela. Tudi je bila Eritrejska Šembilja med vsimi drugimi nar imenitniši. Imenovala se je kmalo žena, kmalo sestra, kmalo pa hči Apolova. Pokopana je bila na Trojanski zemlji v borštu, ki je temu bogu posvečen bil, pod mármornim stebram z naslednim napisam: „Jest sim imenitna Šembilja, ktéro je Apolo v tolmačo svojiga prerokvanja izvoljil, popred zgovorna devica, zdaj pa mutasta pod tém kamnam k vednimu molku obsojena.“

(Dalje sledí.)

Domazhe povésti.

10 dan tega meza je bliso f. Primosha nad Kamnikam v neko drevo trefhilo, pod katero fe je zheda ovaz pred hudim vremenam potaknila. Vñih 70 shivaliz je firela na en hip vbila, ovzharja pa, ki je bolj od drevefa ital, ga je le omamila. Šli-fhali fmo, de je imenovana zheda zelo premoshe-nje zerkovnika pri f. Primoshu bila, ktéro je po ti nefrezhi na enkrat sgubil. — Kako nevarno je pod drevefam o hudi uri vedriti, nam sopet imenovana sgodba kashe! —

10. in 11 dan ravno tega meza je tudi po vezh foféfkah na Doléńfkim prav hudo vreme rasgrajalo. Verh, Zeróviz, Podborfht, Podkraj, Kál, Kómpolje in Hotemeshe je tózha také potólkla, de je vse polje imenovanih foféfk pokonzhano. Pri Švibenju fe je oblak vtergal in Sapota je také povódenj naredila, de je vse polje po obedveh ítranih tega potoka pokonzhala. Dve kovazhnize, ena fushina, papirniza v Njivizah in vezh drusih pohifhtev s orodjam vred, je také pohkodvanih, de nifo sa sedajno rábo vezh. Tudi neki zhlovek je v imenovaní povodnji vtonil. Moftove v Njivizah in Rádizhah je voda potergala in s feboj vsela; ravno také je tudi shago (shagni mlin) v Rádizhah rastergala in tam, kjér Sapota v Šavo tezhe, fe je neka ladja (zholu) s shitam potopila.

Svunájne povésti.

(Štarifhi varite svoje otroke pred ítrupenimi selifhi!) Perve dni tega meza fe dve deklize na nekimu travniku bliso Dunaja (an der Mauer) igraje ítrupeno sernje is mefhizhkov podléfka (úfhivza ali golobnjaka, Herbstzeitlose) sobale, ki fe ga ondi dobile. Mlajfhi dekliza jih je pet takih mefhizhkov pojedla in je med ítrafhnimi bolezhinami zhes defet ur umerla, ítarej-fhi jih je pa le tri posobala, ktéro fo sravitelji vunder írezhno smerti otéli. — Štarifhi! satrobite svojim otrokam, de se ne bodo nizh dotaknili, kar jim vi ne dovoljite in rezite jim raji, de je vse ítrupeno, kar jim vi ne dafte!

(Shelesne zefte fo drage zefte), pošéбно pa po Angleshkim, kjer je — kakor fmo unidan brali — ena mila proti drugi, okoli trikrat fto taushent goldinarjev veljala.

Iz Koroškiga.

(Gosp. Jarnik — so umerli.)

Iz Celovca smo posledni dopis 15. Rožnicvéta prijeli: „Danas Vam pišem prav žalostno prigodbo „za vse Slovence. „Gosp. Urban Jarnik, fajmošter v Blatogradu (Moosburg) so že dolgo „bolehovali; in ako ravno jih je v časi bolezen